

[Justitsministeren.]

dringsforslag Nr. 133 foreslaaet at fastsætte, at den Beføjelse, som Lovforslaget i § 528 tillægger Rekvisitus til uanset Udlæg at afhænde af Ejendommens Løserer som Led i en regelmæssig Udnyttelse af Ejendommen, ikke skal indtræde, dersom Rekvirenten under Udlægsforretningen erklærer, at han agter at skride til Tvangsauktion, og Indkaldelsen derefter sker inden to Uger.

Der er maaske Grund til at lade dette Spørgsmaal underkaste en fornyet Overvejelse, og jeg agter, skal jeg her udtale, idet jeg dermed haaber at tilfredsstille det ærede Medlem Hr. Elmquist, i Sommerens Løb at indhente en Erklæring fra det staaende Retsplejeudvalg, eventuelt fra Professor Vinding Kruse angaaende Sagen. Det er jo særlig det ærede Medlem Hr. Elmquist, som har interesseret sig for dette Spørgsmaal.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger angaaende Forsvarerens Opgave.

Et Mindretal indenfor Udvalget har ved Ændringsforslag Nr. 163 stillet Forslag om, som en § 738 a at indføje en ny Bestemmelse i Retsplejeloven om, at Forsvareren ikke blot bør bestræbe sig for, at sigtede ikke straffes uretfærdigt, men ogsaa bør have for Øje, at sigtede ikke frifindes i Tilfælde, hvor det staaer Forsvareren klart, at Retfærdigheden derved krænkes. Man vil maaske erindre, at jeg fremsatte nogle Udtalelser her i det høje Ting ved Forelæggelsen af dette Retsplejelovforslag, som viser, at jeg er ganske enig i de Betragtninger, der ligger til Grund for dette Ændringsforslag. Naar jeg dog ikke ved Samraadet i Udvalget har tiltraadt det, er det, fordi jeg ikke er sikker paa, at det vil være rigtigt at give disse Betragtninger et positivt Udtryk i Retsplejeloven. Jeg er snarere tilbøjelig til at mene, at man burde indskrænke sig til at udtale sig om Spørgsmaalet i Betænkningen og her i Salen, saaledes som det nu gentagne Gange er sket. Det er meget vanskeligt at formulere en Lovregel, der paa den ene Side bliver saa positiv, at den faar nogen praktisk Betydning, og paa den anden Side bliver saa elastisk, at den ikke lægger Forsvareren unødige Hindringer i Vejen, og selv om jeg erkender, at Ændringsforslaget gaar i den rigtige Retning, er jeg dog ikke sikker paa, at dets Formulering i alle Retninger er tilfredsstillende. Nogen reel Uoverensstemmelse er der imidlertid ikke mellem Forslagsstillerne og mig paa dette Punkt.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende Afhøringen i Straffesager. Hele Udvalget har tiltraadt

Lovforslagets Bestemmelse om at ændre den nugældende Regel, der gaar ud paa, at Afhøring af sigtede og Vidner i Retten som Regel foretages af Dommeren, derhen, at Afhøring skal foretages af Parterne. At der er Enighed om dette vigtige Spørgsmaal, tillægger jeg stor Betydning. Herefter anser jeg det for forholdsvis mindre vigtigt, om man vil lade Forsvareren, som i Lovforslaget foreslaaet, eller Anklagemyndigheden, som af Mindretallet foreslaaet, paabegynde Afhøringen. Ændringsforslagene staaer under Nr. 165 og 184. Jeg tror dog, det er en lykkelig Udvej, Udvalgets Flertal anviser ved dets Ændringsforslag Nr. 166 og 183, som gaar ud paa, at dette Spørgsmaal om, hvem der skal begynde Afhøringen, ikke skal løses ved en generel Regel, men afgøres i hvert enkelt Tilfælde af Retten efter den konkrete Situations Karakter. Dette tror jeg vil give en praktisk anvendelig Regel, særlig i Forbindelse med den dertil knyttede Bestemmelse om, at Tidspunktet for sigtedes eller tiltaltes Afhøring kan fastsættes i det enkelte Tilfælde af Retten. Man vil herved faa en smidig Ordning, som i det enkelte Tilfælde tillader at tage Hensyn til, om sigtede tilstaaer eller nægter, og til, hvorledes Bevismaterialet nærmere foreligger.

Et Flertal stiller ved Ændringsforslag Nr. 169 Forslag om at udvide Lovforslagets Forbud mod, at Politiet afhører en fængslet Person udenfor Retten. For saa vidt denne Udvidelse gaar ud paa at lade Forbudet omfatte ogsaa de anholdte, som har været fremstillet i Retten, har jeg intet at indvende imod Flertalsforslaget. Mere vidtgaaende er det Punkt i Flertallets Forslag, som gaar ud paa at stryge den Bestemmelse i Lovforslaget, som siger, at Dommeren i det enkelte Tilfælde kan give Politiet Tilladelse til at foretage Afhøring. Jeg har tiltraadt denne Ændring, men ønsker at gøre opmærksom paa, at vi her er ved et Punkt, hvor man maa passe paa ikke i for høj Grad at vanskeliggøre Politiets Arbejde i Retssikkerhedens Tjeneste.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel, har jeg jo den Glæde, at Flertallet indenfor Udvalget i det væsentlige har tiltraadt Lovforslagets Bestemmelser, ogsaa for saa vidt angaar Udvidelsen af Adgangen til Erstatning. Et Mindretal stiller Ændringsforslag Nr. 209 om i det væsentlige at opretholde de nugældende i Loven fastsatte Erstatningsbetingelser. Dette Forslag kan jeg ikke tiltræde og mener efter den Debat, vi tidligere har haft derom, at kunne indskrænke mig til blot at sige dette.